

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimaj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopiši naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa, Kirbiša, hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Prusko-ruska iztiravanja.

Poleg sestanka v Kromerizi, ki časnikašem še vedno glave beli, poleg španjsko-nemškega spora zaradi oddaljenih in malovažnih Karolinskih otokov, ki je razplamnil Španjcev itak že vročo kri tako silno, da se po vsem pirenejskem otoku razlega bojni klic „entegredad de la patria“ in poleg poročil o šopirjenji nemškega šovinizma in o posledicah nemške „schärfere Tonart“ in „schärfere Thatkraft“ v Českeji, zavzemajo splošno pozornost iztiravanja, ki so se sprva začela v Pruskeji, sedaj pa našle odmev tudi na ruskeji strani.

Na obeh straneh iztiravajo se ljudje, ki so bili že dlje časa naseljeni v enem ter istem kraju, osobito Prusija postopa pri tem z brezozirnostjo in neusmiljenostjo, ki je le Nemcem lastna. Rodbine, katerih roditelji so krvaveli na nemških bojiščih, ki so dobili nemško državljanstvo, nakupili si zemljišča, ustanovili si prodajalnice, ljudje, ki zavzemajo odlično mesto v socialnem življenji, morajo na vrat na nos ostaviti Nemčijo in drugej iskati si novega ognjišča.

Popolnem nečuvstva je v mirnih časih ta prikazen, nasprotna je vsem običajem v mejnarodnem občejanji, nasprotna tudi narodskemu pravu in nikakor pristojna prosvetljenemu devetnajstemu stoletju, ki se tako rado ponaša s svojo omiko in človekoljubnostjo. Vender če stvar korenito premislimo, prepričamo se kmalu, da imajo trdosrčne te naredbe svoj izvor v starem načelu „Salus reipublicae suprema lex“, da je zlasti Rusija predolgo odlašala, in da so jo stoprav nemške poteze napotile, da stori svoje poteze na šahovi deski, ki se razteza takraj in onkraj ruske meje.

Že minister Puttkamer dejal je v nemškem državnem zboru, da varnost države taka iztiravanja kategorično zahteva, in če čitamo ruske liste, vidimo, da je v ruskih krogih zavladalo isto mnenje. Oba sosedata, na videz v najboljših prijateljskih razmerah živeča, stojita si nezaupna nasproti, dobro vedo, da je prijateljstvo mej njima le začasno in da oba za smehljajočim obrazom skrivata priprave za orjaški boj, ki mora prej ali slej navstati in bode na vseh koncih pretresel stari naš kontinent.

Za tak boj mej prvima velesilama pa treba

večletnih priprav in neprestane pozornosti, skrbeti se mora, da v kritičnem trenutku ne bode prese-nečenja, čuvati se mora v prvi vrsti ovaduštva, s katerim so se Prusi l. 1870 Francozom nasproti izredno odlikovali. In v zadnji čas kaže se baš v Rusiji, da prijatelju in sosedu ne upajo posebno, da jim je temveč dobro v spominu ostal Bismarckov izrek izza 1871. l.: „Prva naša vojna bode z Rusi.“ Ni dolgo še temu, da je Rusija svojo žandarmerijo ob nemški meji tako močno pomnožila, da je na vsakih 100 korakov po jedna straža, meja je torej jako dobro zastavljena. Ko je vest o tem prodrla v javnost, uporabljalo se je tihotapstvo v izgovor, sedaj pa ruski listi že kar premo pišejo, da se je to zgodilo še iz drugih nagibov.

Nemški „Drang nach Osten“ bil je baš zadnja leta tako mnogobrojen, da so ruska oblastva hočeš-nočeš morala postati pozorna in ministerstvo notranjih zadev sestavilo je seznam vseh Nemcev, ki so tekom zadnjih let dobili rusko državljanstvo. Od l. 1870 do 1882 pohodilo je Rusijo 4,755.515 Nemcev, od katerih jih je 438.432 v Rusiji ostalo, večinoma v kraljevini poljski. L. 1883 vsprejelo je rusko podaništvo zopet 4000 Nemcev (3000 iz Prusije), l. 1884 pa 8000 Nemcev (5500 iz Prusije.) Vsi ti prišleci so v najkrepkejši dobi, od 36 do 37 let, kajti navedene številke veljajo le za moški spol, ker se na ženske in otroke ni oziralo.

Ti nemški naseljenci so izključno vsi bivši vojaki, po stanu pa je bilo mej 1883. l. priseljenimi: 120 veleposestnikov in kapitalistov, 330 železničarjev, 1430 rokodelcev, 2000 malih posestnikov in zakupnikov, l. 1884 pa: 200 veleposestnikov in kapitalistov, 1500 železničarjev, 1000 rokodelcev in 3000 posestnikov in zakupnikov.

„Novoje Vremja“ pravi da so te številke tem znamenitejše, ker dohaja vladi toliko pritožeb o priseljenih Nemcih. Priseljenci iz Nemčije kupujejo le taka zemljišča in posestva, ki so na strateško važnih mestih, na pr. pri prehodih čez reke. Na takih prostorih sezidajo si stanišča, ki so podobna stražnicam, da celo malim trdnjavam. Nakupljena zemljišča oddajajo zopet drugim Nemcem v zakup. Vse zahodne železniške proge so v rokah nemških bramborcev, in posebno opasno je to, da teh 1830 nemških železničarjev, mej katerimi je mnogo čast-

nikov, sestavlja popolni železniški polk, ki bi pri priliki utegnil veliko škode narediti. „Novoje Vremja“ sklepa torej z opominom: Upajmo, da ministerstvo ne bode samo statistiko Nemcev sestavljalo, temveč skrbelo, da se nemški „Drang nach Osten“ odločno ustavi.

Iz navedenega more si vsakdo pojasnjevati iztiravanja takraj in onkraj rusko-nemške meje.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 5. septembra.

Mi smo takoj izjavili svoje mnenje, da ima novi zakon proti delomrznežem dosti nedostatkov ter da se v praksi niti izvesti ne bo dal. To se je res potrdilo. Zadregi, katere je ta zakon napravil, so tako velike, da ga bode že bodoči državni zbor moral predelati. Levičarji se tega jako vsele, kajti pri tej priliki lahko kritikujejo lahko-mišljenost, s katero je minoli državni zbor zakone koval. Seveda pri tem pozabljajo, da so oni bili izdali mnogo zakonov, ki so bili za narodno gospodarstvo dosti bolj škodljivi, kakor je pa zakon proti delomrznežem, kateri ima vkljub raznim pomanjkljivostim, vendar tudi mnogo dobrih strani. — Državni zbor snide se 25. t. m. v kratko zasedanje. Predsednikom voljen bode najbrž zopet dr. Smolka.

Deželni zbori se letos niti sklicali ne bodo, kakor poročajo „Narodni Listy“, ko bi delegaciji zborovali do decembra. Samo češki deželni zbor bi se sklical v kako štirinajstnevno zasedanje pred Božičem. „Narodni Listy“ se pritožujejo, da se tako ponižuje pomen češkega deželnega zbora, ki ima baš letos mnogo dela. Zategadelj priporoča ta list, da bi češki deželni zbor zboroval hkratu z delegacijama. To bi bilo tudi lahko mogoče, ker je s Češkega itak le deset delegatov.

Brnsko mesto misli vsako leto 1000 gld. dovoliti, da se osnuje jedna nova stolica na Brnskem tehniškem visokem učilišču. S tem hoče mesto nekoliko pripomoči, da se ohrani ta šola, ki je sedaj vedno slabše obiskana. S tem pa ne bode dosti pomagano. Ako se hoče povzdigniti ta šola, treba je odpraviti pravi vzrok njenega propadanja. Ta šola ne ugaja razmeram Moravske, kjer je izključno nemška, prebivalstvo te dežele je pa v velikej večini češko. Zategadelj pa iz Moravske odhajajo mnogi dijaki na češko visoko tehniško učilišče v Pragi. Dokler se na tehniki v Brnu ne da večja pravica češčini, tako dolgo ne bode mogla napredovati.

Hrvatska regnikolarna deputacija je Živkovičev elaborat vsprejela za podlago svojim posve-

LISTEK.

Pismo iz Kitaja.

Znamenit in važen bil je trenutek, ko je „New-York-Herald“ lastnik povabil sedaj svetovno slavnega, takrat pa še skoro nepoznanega Stanleya k sebi, in prihitvešega brez vseh ovinkov vprašal: bi li šel pogrešanega Livingstona iskat. Ne da se tajiti, da je bilo to jako kočljivo vprašanje, s katerim bi se prav lahko začel Hamletov slavni samogovor. Tu je šlo za „biti, ali ne biti“, kajti Livingstona iskati v pustinjah afričanskih, bilo je predrzno podjetje, kateremu ni jednacega v vsej svetovnej zgodovini. A Stanley, kot pravi Yankee, ni dolgo premišljal, zlasti, ko mu je Bennet zagotovil, da mu je v to svrhu na razpolaganje kakih 100.000 dolarjev, če treba, pa tudi več. Segel je Bennetu v roko, vsprejel ponudbo, ter potem prekoračil ves črni kontingent od Indijskega do Atlantskega morja, Bennetu in sebi v nesmrtno slavo, znanosti pa v neprecenljivo korist.

Vse drugačen pa je bil položaj, ko ste me Vi, gospod urednik, pozvali ter me prav resnobno

vprašali: bi si li upal v Tonking, da Vam poročam o francosko-kitajski vojni. Ker nesem Yankee, Vi pa ne Bennet, ker znam, da bi se dvakrat in trikrat premislili, predno bi 100.000 dolarjev — mislimo si, da so Vam na razpolaganje — žrtvovali za tonkinško vprašanje, katero Vam ne dela več preglavice, nego dr. Keesbacherju njegovo novo dostojanstvo z novo uniformo vred, pogledal sem Vas jako nezaupno in veliko vprašanje imel sem na jeziku.

V tem hipu pa ste prestigili mojih mislij dolgi spored in nagubancili obraz, kakor bi hoteli reči: Aut-aut! Nesem se dalje obotavljal in hitro bila je sklenena najina pogodba. Zaradi izobilja novcev nesem si bil v skrbeh, priporočila v Tonking bila so lahna, kakor Vaš blagoslov, ki se ni veliko razlikoval od znanega „Blaževega žegna“. Prtljaga moja me torej nikakor ni težila.

Ne bodem popisaval, kako sem se pripravljaj na pot, samo to Vam povem, da sem kovčeg kupil pri Koširji na Kongresnem trgu, a da sem bil v zadregi, kaj bi vanj spravil, ali slovensko potrpežljivost, ali novodobno elasticiteto, katero bodem v Tonkiagu tako krvavo potreboval, ali pa vse naše

brezmejno upanje. Ker pa za vsa ta „allotria“ ni bilo dovolj prostora, potisnil sem v otlino nekoliko košulj, nogovic, zavratnikov in jednake šare, na vse to pa tiste sladke obljube, ki nam že toliko let leže v želodci, zaklenil kovčeg in odpotoval, zagotavljam Vas, odpotoval sem z veseljem.

In zakaj bi ne? V Ljubljani ni me več trpelo. Naveličal sem se že do grla vseh najnovejših prorokov in rešiteljev naših. Tu Vam jeden propoveduje proti narodnemu ponosu, drugi jadikuje dan na dan: Malo nas je, neznamenit smo narod, narodič, ki ničesar ne zmora, vredni nismo, da bi drugim odvezavali jermene, vseh teh tenor pa vrši v tem: da je nemščina za naše izveličanje neobhodno potrebna.

A ne zadosti na tem, godé se v Vas še hujše stvari, povsod drugod nečuvstva, neverjetne. Le poslušajte: Izdala se je knjižica z naslovom „Tisočletnic: Metodova.“ Spisal jo je duhovnik Ljubljanske škofije, spisal jo je v strogo katoliškem duhu. Tej knjižici spisal je kratko oceno drug duhovnik Ljubljanske škofije, in ocena bila je strogo stvarna, nikakor ne pretirana. Oceno poslal je nekemu klerikalnemu dnevniku, ki tako rad poudarja

tovanjem. Kakor smo že povedali, baron Živković v tem svojem poročilu posebno poudarja hrvatsko državno pravo. Vendar se večina ne strinja z raznimi stavki tega poročila, kajti pri podrobnej debati jih je že več zavrgla, in to s precejšnjo večino. Mnogi se preverjeni, da bi Živkovićovo tolmačenje hrvatsko-ogerske nagodbe samo poostrilo spor z Ogrji, a ne imelo nobenega vspeha. Zategadelj mislijo, da se naj bolj gleda na gmotne koristi in zahteve, da se državni faktorji bolj nanje ozirajo. Poleg tega je večina regnikolarnih članov za to, da se hrvatski jezik proglasi za jedini uradni jezik v Hrvatskeji in Slavoniji, da se ustanove hrvatski oddelki pri ogerskih ministerstvih, kakor to določa hrvatsko-ogerska nagodba in da se na Hrvatskem in v Slavoniji nastavlja le domačini za državne uradnike. Na podlagi zahtev, katere bode določila hrvatska regnikolarna deputacija, izdelal bode Miškatović poslanico (nuncium) na ogersko regnikolarno deputacijo.

Poročila, da bode **bosenska** deputacija v Požegi prosila cesarja za utelovljenje Bosne in Hercegovine, neso resnična. Deputacija bode neki samo pozdravila vladarja. Četudi se je morda s prva res kaj tacega nameravalo, se bode vendar opustilo, ker vlada tega ne želi. Razmere mej Bosno in Hercegovino in našo državo bode še nadalje ostale nespremenjene.

Vnanje države.

Sodnijska poizvedovanja so neki pokazala, da je poslanec Jakovljević bil umorjen iz političnih uzrokov. Radikalci se v **Srbiji** vedno bolj oživljajo in ker je Jakovljević jim bil kot vladen pristaš na potu, so si ga pa odstranili. Kakor je sodnija konstatovala, je obširna zveza mej radikalci vse dežele in srbskimi beguni v Sredci, kakor tudi s črnogorsko-bolgarskimi elementi, ki hočejo v Srbiji podpihati ustajo. Zaradi tega je bilo zadnje dni več hišnih preiskav in so več sumljivih oseb zaprli. Kakor se vidi, Milanov prestol stoji že jako na slabih nogah.

Več nemških učiteljev v **ruskih** pribaltijskih krajih je odpuštenih in nadomestili so jih z ruski. Nemške šole v Mitavi in drugih večjih mestih so se porušile, v Rigi se bosta nemška realka in obrtna šola z začetkom prihodnjega šolskega leta premenili v ruski.

Tudi iz Kraljevca začela je **Prusija** izganjati ruske in avstrijske podložnike. Pred vsem bode iztiranih mnogo trgovcev. Kraljevec bode imel zaradi tega precejšnjo škodo, ker bode odšlo mnogo imovitih rodovin. Posebno bode pa to hudo zadelo hišne posestnike, kajti nad 500 stanovanj se bode hkratu izpraznilo.

Španjska vlada pobotala bi se že rada z Nemčijo za vsako ceno zaradi Karolinskih otokov, a narod jo ovira. Zlasti trgovski krogi so jako razkačeni na Nemčijo. Zahtevajo namreč že od vlade, da odpove Nemčiji trgovsko pogodbo. Toliko španjskih trgovcev je že pretrgalo vsako zvezo z Nemčijo, da to že Nemcem samim napravlja resne skrbi. Prebivalstvo zahteva, da se tudi ustavi vsak bankini in borzni promet z Nemčijo, ako ta ne da zadoščenja Španiji. — Liberalni in opozicijski listi zahtevajo, da vlada skliče cortes, ako Nemčija brezpogojno ne pusti Španiji Karolinskih otokov.

Dopisi.

Z Bleda 4. sept. [Izviren dopis.] Ni ga Slovenca, ki bi mu pri imenu Bled ponosno ne zaigralo srce, saj leži po slavnih pesnikih opevani biser v domovini naši, naš ponos je toraj na videz opravičen. Na videz sem zapisal, a kdor ima oči, da gleda, in ušesi, da sliši, imenoval bi Bled ne bi

kolegijalnost. Klerikalni dnevnik pa ocene slovenske strogo v katoliškem duhu pisane knjižice ni vsprejel, dasi ima vsekdar v izobilji prostora za vse razne nemške proizvode. Vprašali bodete — zakaj? No, zakaj? Zato, ker je knjižica tiskana v „Narodni tiskarni“. Živela kolegijalnost in katoliška zavest!

Žalilo pa me je tudi, da imate tako čudne prečudne narodne poslance. Ne da bi zopet pogreval zloglasnih 600 gld. in druge jednake žalostne cvetke na narodnem drevesu, kličem Vam danes samo v spomin onega notranjskega poslanca, ki je poslani mu srečke „Narodnega Doma“ neodpečatene zavrnil, zapisavši na zavitek: „Kann mich mit Verkauf von Losen nicht befassen“.

A še hušja je druga Vaša pridobitev. Izbrali ste si poslanca, ki glasno trobenta v svet, da se vse naše narodno življenje javlja le v škandalih, da je slovenski jezik le „okorno narečje“, da nismo godni za enakopravnost, da si moramo železnice graditi sami, ako jih hočemo imeti, da vlada nema etične dolžnosti, storiti kaj za našo izobrazbo z jedno besedo: izbrali in vzgojili ste si „Miškatovića II.“

Dalje imate zdravnike, ki se, „privandravši“

serom, ampak madežem, črnim madežem v mili zemlji slovenski.

Bled, kakor je sedaj, je pravo nemčursko gnezdo, hrastova vereja za nemški most proti sinji Adriji. Vse kar koli se zgodi, zgodi se jedino le v zveličalni nemščini, blagovzeneči naš materni jezik zaprt je v kurnjak pod klop. Popotnik gorje ti, če se poslužiš v krēmi domačega jezika, gledali te bodo od nog do glave, kakor bi bilo popis tvoje osebe treba dejati v policijski oglasnik.“ Počasno in slabo ti bodo postregli, če se sploh ravnanje z teboj postrežba imenovati sme. Hvaležen bodi, če te oštir zaradi tvojega prepričanja, ki ga nisi hotel skriti, še na surov način ne razžali. Ker ima pa vsaka reč tudi dobro stran, nam pa ta neotesanost nekaterih krēmarjev Slovincem nasproti odjemlje strah, da bi nam kdaj drv za kurjavo zmanjkalo, če še tako kranjska obrtniška družba naše gozde pustoši. Če bi se nemčurski krēmarji le nekoliko vsako leto otesali, preskrbljeni bomo za domačo kurjavo s trskami dovolj in ko bi le ne bilo, bi se jih tudi kak □ m. še prodalo lahko.

Ne bilo bi napačno, ko bi kak tak nemanjšajoč se štor poslali na kako narodno gospodarsko razstavo, prištevali bi ga ljudje svetovnim čudesom, priznanje mu je gotovo.

Da mili naš materni jezik tukaj nema pravice, ki mu po človeškem in božjem pravu gredo, krivi smo bližnji in daljni Slovenci sami, ker pri prihodu do malega vsi pri savskem mostu svoje prepričanje in svoj jezik v vodo vržemo ali pa v žep potlačimo in Blejci potem mislijo, da Slovencev ni, da so sami Prusi, Italijani, Angleži in Francozi, ki jim žepe z drobižem polnijo.

Nas je „kakor listja trave,“ poje pesnik, ali mi molčimo, kakor prepodeni divji piščanci. Od tod prihaja, da po vseh krēmah, čujte in strmite! v celem Bledu ni niti jednega samega slovenskega časopisa, ker ima malokdo ali pa nihče pogum, zahtevati ga. Drugi narodi svoje časopise visoko cenijo, priporočajo, razširjajo, mi pa, Slovenci sram naj nas bo! naše tako podpiramo, pardon! uničujemo.

To žalostno, pa le prerresnično stanje je sramota, silna sramota za ves narod slovenski. Krivonosi prepelčarji s svojimi, v kričeče barve opravljenimi lepšimi polovicami, šopirijo se ponosno na starih svetih tleh, kjer je njega dni junak Črtomir vihtil jekleni meč za jezik dom in vero, mi pa proste volje prepuščamo tujcem ta s krvjo odločnejših prednikov naših napojena tla in služimo tujcem, ki od daljnih krajev dohajajo v svarilen zgled. Ko se bodo vrnil ruskim profesorji v Peterburg, v staro Moskvo, ko bodo Čehi prišli v zlato Prago in Srbi v dično njih prestolnico Beligrad, in vsi drugi po krvi in duhu nam rodni bratje slovanski, poročali bodo vsak na svojem domu, da na Kranjskem Slovencev ni. Naše obnašanje je milovanja vredno.

Čudno, zares čudno je pa to, da je navzlic toliki gnilobi vendar naš zrak tako svež, tako zdrav, da je srenjski zastop tega mnenja, da je zdravnik tukaj nepotreben. Služba tukajšnjega okraj. zdravnika je že štiri leta razpisana. Pri tej priložnosti je notarično najbogatejša srenja Bleška v tistem času,

v Ljubljano, v fraku in cilindru predstavljajo najneznatnejim babicam, proseč je za pokroviteljstvo in milostivo naklonjenost, zdravnike, ki samo „uro navijajo“, a imajo v ta namen jako mastno plačo, zdravnike, ki slovenski ne znajo, a imajo spričevala o popolnem znanji slovenščine, profesorja, ki je v slovenščini tako vrlo podkovan, da mesto „kazen-ska naloga“ pravi „kazinska naloga“, a je navzlic tej nevednosti vendar „dobrega volja“, profesorja imate celo, ki je še „izza predpotopne dōbe“, a ima poseben apetit na novodobne zajce in klobase, zlasti, če jih dobi v dar. In ko bi hotel Vam pripovedovati o rodoljubih, ki s svojo obitelji le nemški govoričijo, o takih, ki so Slovenci le za „parado“, o Sternovem vinu, o slabi postrežbi in raznih žalostnih socijalnih in političkih razmerah, o naših nemčurjev „höhere Thatkraft“, ubrati bi moral struno, kakor prorok Jeremija pod vrbami Babilonskimi.

Ko sem vse take in jednake izrastke nekoliko časa premišljeval, ločil sem se prav lahko od bele Ljubljane, in nesem točil niti jedne solze, kakor je običajno v nekaterih naših romanih in povestih, v katerih so junaki in ljubimci samih solzā kar mokri.

ko beračenje še ni bilo tako ostro prepovedano, prosila pri deželnem zboru podpore za zdravnika. Deželni odbor jej je, ker je v denarji kar zasut, in siromašneje občine ni, podporo radodarno naklonil. Razpisala se je služba v teku teh štirih let že nekolikokrat.

Oglasilo se je več doktorjev z različnih strani, a ker ne poznajo vetra, ki tukaj piše, so svoje prošnje slabo stilizovali, manjkalo jim je blizu teh-le besedij: Podpisani je pripravljen, biti za metlo, pustil bo pometati s seboj, komur bode drago; nadalje se zaveže, da bo k bolj imenitnim vsaki teden dva večera hodil za dvornega norca in obljubi glede na pomanjkanje časopisov, biti živeč dnevnik vsem tistim, ki mu zato zajutrek ali večerjo obljubijo.

Ko bi bil kak prosilec tako pisal in vrhu tega še svojo fotografijo priložil, zvoljen bi bil gotovo, kajti dosegel bi bil milost pred očmi tistih, ki se jim uklanja posvetna in duhovska oblast.

Ker se pa tako daleč ni nihče ponižal, razpisana bo služba zdravnikova v novič. V novič bodo iskali možje Bleški zdravnika z ajdovico v glavi, kakor Diogen pameti, akoravno prosijo za to službo zasluženi, slovanskega jezika zmožni, za literarična dela v medicinski stroki z zlatimi svetinjami odlikovani, od zdravnikov visocega dvora in od več nego 20 spričeval priporočani doktorji.

O narod moj, kako si ti pač nesrečen, da se pustiš voditi tem puhlim glavam nemčurskim — in vender si srečen — saj pravi knjiga knjig: „Blagor revnim na duhu, zakaj njih je nebeško kraljestvo“.

Iz Vipave 30. avgusta. [Izv. dopis.] Srčno smo se veselili izvedši, da se hoče i pri nas slovenska mladina javno pokazati. Veselili smo se tembolj, ker imeli smo sedaj v prvi priliko, spoznati skupno naše dijaštvo ter z njim bratsko občevati. Kakor mladeniču sedečemu prvokrat pred zeleno mizo, bilo nam je srce v upu in v strahu: smo li Vipavci takega značaja, da opustimo takega sijajnega dne, imajoči v svoji sredini naš up, našo nado vse osebnosti, vsa sovraštva, da preoblečemo v dan narodnega praznika navadni naš plašč sebičnosti z onim gostoljubja prijaznosti?

Veselica izvršila se je sijajno, sijajno pokazalo je dijaštvo slovensko, da iskreno ljubi svoj ubogi narod, da mu je udano s celim srcem svojim, tu je priseglo pri spominu neumrjočega pesnika.

„Da srce zvesto kakor zdaj,
Ostalo bode vekomaj!“

Posamičnih točk vsprejeda ni nam treba opisovati, vsaj so se izvršile vse izvrstno, dosta je, da omenim materialnega vspeha, kojega gotovo nikdo ni pričakoval: dve sto forintov izročilo se bode upravnistvu otroškega vrta v Gorici, za res lepo pomoč! Pa to je zasluga samo naših dijakov, kateri so cele počitnice po Sloveniji potovali ter nabirali, kazoč na blagi namen, radodarne doneske. Veselica imela je tedaj popolnem sijajen uspeh v vsakem oziru; dijaki smejo na to ponosni biti, nam pa je srce žalostno.

Mi niže stoječi gledali smo v višine, kjer močno sedi gospoda naša, upajoč, da bode ustala s sedežev svojih ter prijazno vsprejela slovenske dijake. A bridko smo se varali! Gospoda ni se ga-

Kmalu bil sem na kolodvoru kajti „Federleicht ist mein Gewerbe“, in jedva sem rešil si karto, ter povedal tamošnjim radovednim prijateljem: kam in kako, že je, kakor bi rekel g. „Višensky“, najduhovitejši naših novelistov „zapiskal“ vlak ter z menoj „odpiskal“ proti solnčnemu jugu.

Ad vocem „Višensky“, to je zares duhovit pisatelj. To kaže že črka y na njegovem konci. Kdo slovencev je imel še kaj tako eksotičnega v svojem imenu? Vendar bi mu jaz svetoval dvoje: Prvič: naj bi svoji novelici predručil naslov. Mesto „Prva ljubezen“, naj bi se jej reklo „Prva novelica.“ Drugič: Čemu pošiljati Milana v daljno Bosno? Ako mu je res sojeno, da mora kaj dobiti po glavi, naj bi ga bil domač fant česnil s kolom, ne pa, da se mobilizuje kar cela vojska in ž njo Milan vred, da ga naposled pobije Turčin. Ko bi bil pobit v domačem kraju, prištedilo bi se bilo mnogo solz in zdihljejev, ki bi bili pripravna snov za „Drugo novelico.“ Tudi v leposlovstvu treba ekonomije.

Kakor vidite mi je pripravljano na pot, toliko časa in prostora vzelo, da Vam danes niti več pripovedovati ne morem o potovanji samem, še manj pa poročati kaj s tonkiškega bojišča. O vsem tem v drugem listu. Div.

nila, ampak pustila je dijake brez vsake podpore. Da, še celo „narodna čitalnica v Vipavi“ prezirala je našo mladež, izimši gg. dr. Kende in Ditriha, koja sta podpirala po svoji moči veselčni odbor bodisi z delom bodisi s svetom. Ta dva gospoda v ta dan nesta poznala strankarstva, svojevoljno, ne-prošena ponudila sta svojo pomoč dijakom. A druga gospoda, posebno odborniki narodne čitalnice, čakala je, da pride veselčni odbor v frakih in belih rokavicah vabit jih k veselici ter prositi njihove naklonjenosti. Prav čuditi se moramo, kako se je v tej zadevi postopalo! Že prošnjo dijakov, naj bi se jim prepustili čitalnični prostori za veselico, hoteli so nekoji gospodje zavrniti z ničevimi razlogi; le z malo večino sklenil je odbor, da se želji ustreže, a le pod pogoji, kateri so žalili dijake, namreč, slavna čitalnica polaga mladini gorko na srce, naj se vede dostojno ter ne prouzročuje nikakih škandalov, na dalje, da morajo vsi dijaki pri čitalničnem gostilničarji gostovati. Samo k prvej točki hočemo opomniti, da slovenski dijak gotovo v, kako se mu je svojemu stanu primerno vesti brez sveta kateregakoli odbornika. To pokazali so dijaki sedaj, kajti veselico izveli so sebi v največo čast; ako se je pa red malo motil, ni to pripisovati dijakom, marveč jednemu odborniku narodne čitalnice, kateremu se je potrebno zdelo celo v ta dan še posebno pokazati strankarstvo svoje. Ta gospod bil je tako zelo navdušen, da je hotel, oglašivši se k banketu, namestnika poslati — mej črtami pa bodi povedano, da je samo hotel, a nikakor ne izpolnil, kajti pri banketu se ne dobi ničesar zastoj. — Sploh se pa banketa mnogo gospodov, koji so se blagovolili podpisati, ni udeležilo, baje samo zato, ker je tam sedela njim neprijetna oseba!

Čitalnični odbor izrazil je celo željo, da bi nekoliko čistega dobička odločili revni šolski mladini v Vipavi, „kar bi bilo priporočljivo in umestno“. Mi v tem predlogu nismo videli nič priporočljivega, niti umestnega. Otroški vrt v Gorici je toli važen zavod, da bi bilo greh odtegniti mu le jeden krajcar, zatorej nas bode ves slovenski svet opravičeval, da tej želji nismo ustregli. S tem bodi moj dopis končan, ki mi je itak že preveč narastel.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je cerkvenemu predstojništvu v Ljutomeru za popravilo zvonika 200 gold.

— (Odlikovanje.) Gosp. Andrej Loger, vodja pomožnih uradov pri deželni vladi v Ljubljani dobil je povodom svojega umirovljenja za mnogoletno, (služil je nad 52 let), zvesto in izvrstno službovanje viteški križ Fran Josipovega reda.

— (Gosp. prof. Makso Pleteršnik) dobil je tudi za prihodnje šolsko leto parcijalni dopust, da bode uredoval slovensko nemški slovar, ki je sedaj urejen do črke M.

— („Šukljejanizem v jesenskem eve-tji“.) Iz Rudolfovega se nam piše: Sinoči — na dan birne 3. t. m. — je „birmoval“ g. dr. Razpet na Preatoni-jevem vrtu v navzočnosti g. Šukljeja, dr. Poznika, dr. Slanca, vladnega svetovaleca Ekel-a, Gustina et tutti quanti — poštnega praktikanta gospoda K. Rozmana, kar ta ni hotel „živio Šuklje!“ klicati in ker se je baje mej Šukljejevim „slavnostnim“ govorom smejal. Tudi besede „Lausub“ ali temu jednake so se slišale in iz vrta so ga hoteli vreči, vsaj Poznik in Slanec sta nanj planila kot dva leva in — se mu grozila. G. Rozman bode zaradi razžaljenja časti — klofuta na javnem mestu, če tudi mlademu človeku od doktorja pridejana, je vender žaljenje osobne časti! — dr. Razpeta tožil. Mi se le vprašamo: Če Šukljejanizem že na starem lesu tako „krepko“ poganja, česa se imamo še nadejati na mladem lesu? Zares žalostne prikazni! Zbrali so se bili namreč vsi Novomeški Šukljejevci na ta večer na gori napominanem vrtu, da bi svojega „proroka in gospoda“ proslavljali „mit Stiefeln des Bieres“ in „živio“-klici. Tudi peli so mu na čast. Na desno Šukljeja pa so sedeli g. vladni svetovalec Ekel, na levo pa Novomeški župan g. dr. Poznik. Govorilo se je baje strašansko mnogo, pa kakor nekateri pripovedujejo, le v bombastičnih frazah in z „visokega kothurna“, na katerem so se prav šantavo sukali in skakljali. Bilo jih je nad 40, izmed teh pa komaj polovica z volilno pravico. Tudi „Balkana“ ni manjkalo. Po Rudolfovem pa se trezno misleči temu dogodjaju pomilovalno posmehujejo.

— (Najsmešnji quidproquo.) Te dni čital se je v nemških listih telegram iz Trsta, da istrski deželni odbor podpira priziv občine Pazinske na namestništvo, katero je mestu Pazinu (Mitterburg) oficijalno dalo slovansko ime „Središče.“ Brzjavka ta je na prvi pogled nerazumljiva, če preiščemo njeno zgodovino uprav smeja vredna. Uradno glasilo „Osservatore Triestino“ je v štev. 141 za „Mitterburg“ rabilo izraz „Središče“, najbrže, ker dotični prelagatelj ni poznal imena Pazin. A mej Italijani bil je takoj ogenj v strehi. Mestni očetje v Pazinu, ki neso bili toliko modri, da bi takoj znali, da je to le „kozol“ prelagateljev, skovali so priziv proti temu kozlu, deželni odbor čutil je tudi potrebo trkati v tega „kozla“, in našli so se tudi skrbni ljudje, ki so vso to blamažo brzjavili na Dunaj. Pazinčanom in gospodom v Poreči bode se sedaj nos toliko obesil, da se bodo lahko brez truda zanj prijeli.

— („Pokrok“) včerajšnji ima uveden članek z naslovom „Boje a težkosti slovinskeho naroda“, ki prav dobro slika naše narodne razmere.

— (Umrli) je v Črnomvrhu nad Idrijo dne 31. avgusta trgovec Ivan Šmidmajev v 26. letu svoje dobe. Pokojnik bil je jako priljubljen.

— („Škrata“) izšla je 15. številka. Razen dovtipov, času primernih ima tudi dve pesni Koštrunovi.

— (Začetek šolskega leta.) Upisovanje na višji realki v Ljubljani bode 12., 13. in 14. t. m. — Na državni gimnaziji v Kočevji bode upisavanje novih dijakov v 12., 13. in 14. dan t. m.

— (Ponočni napad.) Ko sta se včeraj zvečer po 10. uri iz gledališča domov vračala neki mož z ženo, napade jih na sv. Petra predmestji blizu „Znamenja“ znani postopač Kosec, kateri jih začne brez vsacega uzroka pretepavati in udrihati po glavi, v jedni roki imel je kamen, v drugi pa nož. Napadena, katera vsa prestrašena se nesta mogla dovolj braniti, klicala sta na pomoč, na kar res nekdo pride in lopova odžene. Pa komaj je branitelj odšel, že pridrvi surovež nazaj in sedaj še le začne kakor besen razgrajati, upiti in nečuvono preklinjati, tako, da je bilo vse ljudstvo v bližini pri oknih in le čakalo, kdaj pride kak policaj, da ga odžene v zapor. Ali zaman smo čakali, niti žive duše ni bilo, in tako je Kosec celo uro po predmestji upil, ljudi napadal in razgrajal, da je bilo groza. Ker le ni bilo miru, napravi se neki fant in gre na rotovž po policijo, ali predno je ta prišla, popihal jo je mladi razbojnik, ne da bi ga dobili. Menimo pa, da jim ne bo ušel in da bode strogo kaznovan za ta ponočni napad in nečuvono bogokletstvo. Ker se jednaki napadi in razgrajanja na sv. Petra predmestji kaj velikokrat ponavljajo, prosi se sl. policija, da bolj pazi na ta del predmestja in da take ponočne razgrajalce ostro kaznuje.

— (V popravek) vabila k jutrajšnji veselici v Borovnici naznanja odbor pevskega zbora Ljubljanske Čitalnice, da pri tej veselici ne bo nastopil celi pevski zbor, temveč da bo le oddelek zbora pri petji sodeloval.

— (Iz Krškega) se nam piše: V Krški občini našli smo trtno uš v goricah Selce, Tršljavec, Libelj. Letos v Raški občini po toči zadete vasi bile so tudi leta 1883 popolnem potolčene. Račani odposlali so prošnjo do deželnega odbora za podporo, katere so gotovo v najobilnejši meri potrebni.

— (Velika tatvina.) Preteklo noč ulomili so neznani tatovi v prodajalnico Josipa Verlunca, gostilničarja v Mavčicah, sodnijski okraj Kranjski, in ukrali hranilnične bukvice, glaseče se na ime Verlunčevo, na katere je uloženi 1100 gold, dalje štiri sto goldinarjev gotovega denarja v desetakah, petakah in drobiži, zlat pečatni prstan s s črkama „J. W.“, vreden 8 gld.; srebrno žepno uro s srebrno verižico in tolarjem, vredno 20 gld.; dve drugi srebrni uri, jedna vredna 10 gld., druga 16 gld.; dve dolžni pismi, jedno glaseče se na Josipa Bizjaka za 400 gld., drugo glaseče se na Franceta Tonita za 200 gld. Skupna vrednost pokradenih stvari iznaša 1554 gld.

— (V Trstu) se govori, da je politiško oblastvo zaprlo 10 do 12 članov italijanskega alpinskega društva v Bujah in sicer zaradi politiških zločinov.

— (Za istrske dijake.) Deželni odbor v Poreči razpisal je natečaj za naslednje štipendije: 2 deželni štipendiji po 200 gold. za velikošolce jedna za filologa, druga za tehnika; 8 deželnih šti-

pendij po 100 gold. pa za gimnazijce in realce. Prošnje do 15. oktobra na deželni odbor v Poreči.

— (Za deset ljudskih učiteljev istrskih), ki bi želeli poslušati predavanja v vinarski sadjarski šoli v Poreči, razpisane so podpore po 20 gold. Vrh tega dobi vsak tudi primerne potne troške.

— (Posojilnica v Mariboru) imela je meseca avgusta 30.992 goldinarjev 2 kr. dohodkov, 29.344 gld. 78 kr. izdatkov, skupnega prometa 60.336 gld. 80 kr.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Madrid 5. septembra. Pred palačo nemškega poslanika bila danes sovražna demonstracija mnogobrojne ljudske množice, ki je pobila okna, nemško zastavo z droga potegnula in raztrgala ter zahtevala, da se Nemčiji vojna napove. Klici: Smrt Nemcem. Živela Španjska!

Dunaj 5. septembra. „Innsbrucker Tagblatt“ je pisal, da so se pri manévrih pri Plznu česki in nemški vojaki do krvavega stepli. „Fremdenblatt“ zagotavlja, da je ta vest nestinita.

Madrid 5. septembra. Nemška vojna ladija izkrcala je v 24. dan avgusta nepričakovano oddelek vojakov na otok Yap, ki so razvili nemško zastavo. „Epoca“ pravi: Španjska razsodišča ne vsprejme.

Pariz 5. septembra. V Cemebasiji v južni Afriki posekali so 103 misijonarje in druge Evropece.

Marseille 4. septembra. Včeraj 12 oseb za kolero umrlo.

Toulon 4. septembra. Včeraj tukaj 13, na Španjskem 775 ljudi za kolero umrlo.

Zahvala.

Odbor dijaške veselice v Vipavi dne 23. avgusta 1885 šteje si v prijetno dolžnost, izraziti svojo največo zahvalo slavnej Čitalnici v Vipavi, da nam je blagovolila prepustiti svoje prostore itd., Savinjskemu Sokolu, da nas je počastil nadalje gg. A. Ditrihu in dr. Kendi na zdatnej podpori; srčna zahvala i gospici Gross-ovej iz Trsta, da je blagovolila prevzeti deklamacijo, ter takó k izvrstnemu vspehu veselice zdatno pripomogla.

V Vipavi, dne 28. avgusta 1885.

Odbor.

Tuji:

4. septembra.

Pri **slonci**: Dietl z Dunaja. — Reber iz Celovca. — Grammestädler z Dunaja. — Terpotec iz Trbovlja. — Pollak z Dunaja.

Pri **maščici**: Roches z Dunaja. — Fajadt iz Budimpešte. — Wassel iz Maribora.

Pri **avstrijskem cesarji**: Zeidler iz Trsta. — Sirowy z Dunaja. — Hanhart iz Tržica. — Pototshnigg iz Kroke.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
4. sept.	7. jutraj 2. pop. 9. zvečer	736.06 mm. 734.28 mm. 732.99 mm.	16.1° C 21.7° C 16.0° C	z. jz. z. jz. sl. jz.	d. jas. obl. d. jas.	20-20 mm. dežja.

Srednja temperatura 17.8°, za 1.5° nad normalom.

Dunajska borza

dne 5. septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 90	kr.
Srebrna renta	83 „ 40	„
Zlata renta	109 „ 35	„
5% marcna renta	99 „ 90	„
Akcije narodne banke	869 „ —	„
Kreditne akcije	286 „ 75	„
London	124 „ 65	„
Srebro	— „ —	„
Napol.	9 „ 90	„
C. kr. cekini	5 „ 86	„
Nemško marke	61 „ 15	„
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 127	„
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 169	„
4% avstr. zlata renta, davka prosta	109 „ 45	„
Ogrska zlata renta 4%	99 „ 20	„
„ papirna renta 5%	92 „ 40	„
5% štajerske zemljišč. odvez oblg	104 „ —	„
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 116	„
Zemlj. obć avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124 „ —	„
Prior. oblg. Elizabetine zapad. železnice	115 „ —	„
Prior. oblg. Ferdinandove sev. železnice	106 „ —	„
Kreditne srečke	100 gld. 176	„
Rudolfove srečke	10 „ 18	„
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 99	„
Tramway-društ. velj. 170 gld a. v.	188 „ 75	„

Ker sva zdaj gotova s prezidavanjem svoje prodajalnice na drobno in se je kupčija zopet preselila vanjo, usojava se najudaneje opozarjati na svojo bogato, za letni čas z nova najbolje preskrbljeno

zalogo manufakturnega in modnega blaga.

Najtopleje zahvaljuje se na doždanjem zaupanju in obetajoč najpoštenjšo postrežbo po najnižji ceni tudi znanprej, uljudno vabiva čestito občinstvo, da mnogobrojno obiskuje najino prodajalnico, in prosiva za obilna naročila z dežele

z največim spoštovanjem

KRISPER & URBANČ.

(512-1)

Št. 197. M. š. sv.

(511-1)

Pričetek šol.

V mestnih ljudskih šolah v Ljubljani, in sicer: v I. in II. deški mestni ljudski šoli, v mestni dekliški ljudski šoli, v nunski dekliški ljudski šoli, potem v mestni deški in dekliški ljudski šoli z nemškim poučnim jezikom, kateri poslednji se bosta na novo odprli o začetku šolskega leta 1885/86, prične se šolsko leto

v 16. dan septembra 1885.

Vpisovanje se bode vršilo v 14. in 15. dan septembra t. l. in sicer: za I. mestno deško ljudsko šolo v licealnem poslopju, za II. mestno deško ljudsko šolo v šolskem poslopju na Cozovi cesti, za mestno deško šolo z nemškim jezikom (I. razred) v učni sobi (v Mahrovi hiši na cesarja Josipa trgu, pri tleh na levo), za mestno dekliško ljudsko šolo v redutnem poslopju, za mestno dekliško ljudsko šolo z nemškim poučnim jezikom (I. razred) ravno tam v učni sobi, in za nunsko dekliško ljudsko šolo v nunskega samostanu.

C. kr. mestni šolski svet, v Ljubljani, v 2. dan septembra 1885.

Prvosodnik: Grasselli.

Praktičen učitelj,

ki ima najboljša spričevala, prevzame poučevanje v vseh predmetih ljudske šole. Tudi je zmožen na glasovirju poučevati. — Pojasnila daje upravništvo „Slovenskega Naroda“. (506-2)

Jednega ali dva učenca

takoj vsprejme (490-5)

M. ŠKRABEC,

kleparski mojster, v Ljubljani, Šelenburgove alic.

Piccoli-eva esenca za želodec.

katero pripravlja G. PICCOLI, lekar v Ljubljani.

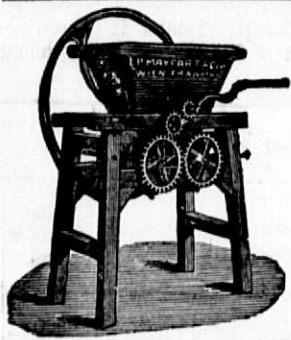
Ozdravlja kakor je razvidno iz zahvalnih pisem in zdravniških spričeval bolezni v želodcu in trebuhu, bodenje, krč, želodečno in premenjavno mrzlico, zabasane, hemeroidne, zlatenice, migrene itd. in je najboljši pripomoček zoper gliste pri otrocih.

Pošilja izdelovatelj po pošti v škatljicah po 12 steklenic za 1 gld. 36 novc.

Pri večem številu dobi se primeren odpust.

(348-21)

Cena steklenice 10 novc.

Jabelčni in grozdni mlini, sadne in vinske tiskalnice

razširjene v mnogo tisoč izvodih po vseh deželah sveta. Najnovejša in priznana izvrstna sestava in najboljšega dela. Vseh velikostij od 90 L do 1600 L vsebine. Cene nizke in na željo franko na železniško ali brodarsko postajo; spričevala in nasl. ve, kjer se naše tiskalnice rabijo, pošljemo franko in zastoj. Solidni agenti se iščejo. Piše naj se na

PH. MAYFARTH & Co.,

in Frankfurt a. M. und Wien, II., Taborstrasse 76.

Livarna za železo (365-7)

in tovarna za poljedelske in kletarske stroje.

V deželnem gledališču v Ljubljani.

Samo 3 predstave.

V četrtek 3., petek 4. in v nedeljo 6. sept. 1885.

Velika daritev sprave na Golgati,

povest trpljenja in smrti Jezusove.

Izvršuje 30 oseb družbe starobavarske pasijonske igre pod vodstvom Ed. ALLESCH-a. (504-3)

Cena prostorom: Loža v II. nadstropju 3 gld. 50 kr. — Fautenil 80 kr. — Sedež v parterju 60 kr. — Sedež na galeriji 40 kr. — Ustop v parter 50 kr. — Galerija 20 kr. — Vojaški in dijaški biljet 30 kr.

Po dnevi se dobivajo ustopnice v gledališni pisarni, a zvečer pri kasi.

Kasa se odpre ob 7. uri. — Začetek ob polu 8. uri.

V dobrohotno pozornost! Kakor sem tu zvedel, aranžiral je nek g. Jakob Deutsch, glumač, pred nekoliko leti v Ljubljani pasijonske predstave z nedostatkimi sredstvi in pred vsem nesposobnim osebjem, v sled česar vsa predstava ni ugajala religioznemu zmislju. Častito občinstvo torej prosim, predstav naših ne stavi s prej omenjenimi v jedno vrsto. Ed. ALLESCH, vodja.

Hiša in senožeti na prodaj.

V neposrednem obližju c. kr. vadbice v Ljubljani prav dobro ohranjena hiša z 2 nadstropji in 2 v občini Brezoviški ležeči senožeti prodajo se prostovoljno. — Pojasnila daje

Marija Jalen,

(492-3) sv. Petra cesta št. 37 v Ljubljani.

H. BRANCHETTA

zaloga klobukov

v Ljubljani, na Kongresnem trgu št. 7, poleg gledališča.

priporoča svojo bogato zalogo svilnatih in klobukov iz klobučine, kap, spacijalit klobukov za dečke, slamnikov vsake vrste. (495-2)

CHAPEAUX-CLAUQUES

domače in inozemske izdelke, po najnovejši obliki in faconu.

Najkulantnejša postrežba se zagotavlja.

Umetne (489-4)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

Zahvala in priporočilo.

Zahvaljujoč se za mnogostransko zaupanje mojim častitim kupovalcem in naročevalcem izmed mestjanstva in velečastite duhovščine, si usojam naznanjati, da imam za

jesensko in zimsko sezono

v zalogi najboljšo angleško, francosko in moravsko blago in se priporočam tedaj velečastitemu p. n. občinstvu za narejanje oblek po najmodernejšem kroji z zagotovilom jako reeline in kolikor mogoče cene postrežbe. (509-1)

Z velespoštovanjem

F. CASSERMANN,

v Ljubljani, Gledališke ulice št. 6, v Pauschin-ovej hiši.

Največja zaloga šivalnih strojev.

JAN. JAX,

Ljubljana, Hotel Evropa.

C. k. privilegij

za zboljšanje šivalnih strojev.

Na mesečne obroke po

4 do 5 gld. (513-1)

Šestletno jamstvo.

Pouk brezplačno.

LEKARNA TRNKOCZY

zraven rotovža, na velikem mestnem trgu v Ljubljani

priporoča in razpošilja s poštnim povzetjem

Marijacejske kapljice

za želodec,

MARIA-ZELLER TROPFEN NUR ECHT BEI APOTHEKER TRNKOCZY LAIBACH 1 STÜCK 20.

katerim se ima na tisoče ljudi zahvatiti za zdravje, imajo izvrsten vspeh pri vseh boleznih v želodcu in so neprekosljivo sredstvo zoper: pomanjkanje slasti pri jedi, slab želodec, urak, vetrove, koliko, zlatenico, bljuvanje, glavobol, krč v želodcu, bitje srca, zabasane, gliste, bolezni na vranici, na jetrih in zoper zlato žilo.

SVARILO! Še jedenkrat nam je omeniti, da so te kapljice izpostavljene velikemu ponarejanju. Mnogo ljudi je, ki ne znajo pripravljati teh kapljic in pod imenom „Marijacejske kapljice“ razpečavajo slednje kot ponarejene kapljice mej nevednim ljudstvom. Te kapljice zaradi svoje brezvspešnosti neso prave „Marijacejske želodčne kapljice“. Kdor torej želi pravih „Marijacejskih želodčnih kapljic“, pazi naj pri kupovanju vedno na gorenjo podobo Matere božje, ki je za varstveno znamko postavno zajamčena in mora biti na vsaki stekleničici.

Dobivajo se v lekarni Trnkoczy zraven rotovža v Ljubljani, so najboljši in, kakor mnoga zahvalna pisma potrjujejo, na skušenejši in prospešnejše kapljice zoper vse želodčne bolezni in njih nasledke. (451-3)

1 steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gld., 5 tucatov samo 8 gld.

Razpošilja se s pošto najmanj jeden tucat steklenic.

Naslov:

Lekarna Trnkoczy v Ljubljani.

Dijaki

z dežele vzamejo se v stanovanje in hrano po nizki ceni. — Natančno se izve pri gospe Leopoldini Götzl-novej, Rožne ulice št. 21, v Ljubljani. (497-2)

poštnem povzetju

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Mazilo za lase, jedno najboljših sredstev, da se prostor, kjer rasejo lasje, utrdi in da lasje ne izpadajo, ob enem jim daje lep lesk in se uporablja z gotovim vspehom pri tisočih. 1 lonček za dolgo časa samo 60 kr.

Francosko žganje najboljša vrsta, ljudstvu priljubljena lek; mala steklenica 20 kr.; velika steklenica 40 kr. z obširnimi navodoma za uporabo.

Pariški prašek za dame, najfinišne vrste, bel in rožast, v škafu, teljah po 30 kr., s pravo rožino vonjavo, zelo nežen po 40 kr.

Orientalški dišeči prašek odvzame, če se dene mej perilo, neprijeten duh po mili in razširja prijetno vonjavo. 1 zavitek 30 kr.

Ozeblinski balzam po dr. Képesu je odlično najboljšo sredstvo zoper vsako ozeblino in zastarele ozeblinske bule. Steklenica z navodoma vred 30 kr.

Mercesni prašek prežene: bolhe, stenice, muhe, mole; dobiva se v poljubnih cenah in v steklenicah po 20 kr.

Seidlitz-prah je prijeten, razstapljen v kri čistilen pripomoček in znamenit zoper zapreje telesa in krvne navale. 1 škatulja z navodoma vred 40 kr., jedna velika 80 kr.

Malaga najfinišna v botelijah po 60 kr.

(406-9)

Razpošilja se vsak dan po poštnem povzetju.